

РЕШЕНИЕ

№ 8412

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **600** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ивета Стефанова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ/Агенцията), чрез юрисконсулт Д., против Решение № 4295 от 28.11.2025 г. по АНД № 8543/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав, отменящо Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 179, ал. 3, вр. чл. 187а, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДВП на И. Е. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

По поддържаните оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт поради нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, се иска отмяната му и решаване на спора по същество като се потвърди електронния фиш.

Ответникът – И. Е. С. отрича допустимостта на жалбата с аргумент за депозирането ѝ извън преклузивния срок. По съществуващото на спора моли съдебното решение да се остави в сила.

Заключението на участвалия в производството прокурор е за неоснователност на касационното оспорване.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт. Неоснователно е възражението на ответника за просрочие на оспорването. При изтичащ за страната на 29.12.2025 г. срок за обжалване на съдебното решение, изпратената на 22.12.2025 г. по пощата касационна жалба е своевременно подадена. Следователно жалбата е

процесуално допустима, предвид надлежно упражненото право на оспорване.

Разгледана по същество на посочените в нея основания и в обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав я намира за неоснователна.

Според фактическите установявания на районния съд на 10.01.2022 г., около 21:00 часа, И. Е. С. е управлявал собствения си лек автомобил „Х. С.“, с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 1 890 кг. в участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа. В 21:25 часа на същия ден автомобилът се е движил по път А-1, км. 0+472, с посока нарастващ километър. Движението му е заснето от устройство № 20011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), разположено на път А-1, км. 0+472, генерирало нарушение, изразено в управление на процесното ППС без да е платена дължимата за него пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП. По делото е установено, че на въпросната дата И. С. е заявил онлайн закупуване на седмична електронна винетка, платена чрез кредитна карта, като в 20:30 часа е получил съобщение от мобилния оператор „А1 България“ ЕАД с потвърждение на активирането ѝ. Констатирано е, че едва в 21:30:14 часа на 10.01.2022 г. в системата на АПИ, НТУ е отразено закупуването/плащането на електронна винетка № 22011042709387 за ППС с рег. [рег.номер на МПС], със срок на валидност от този момент до 00:00:00 часа на 17.01.2022 г.

За да отмени атакувания акт по чл. 58д, т. 4 ЗАНН, въззивният съд е формирал извод за отсъствие на признаците на административното нарушение от субективна страна. Преценил е, че отразяването на закупената от С. винетка в системата на АПИ, НТУ като активна едва в 21:30:14 часа на 10.01.2022 г. формално обуславя съставомерност на деянието от обективна страна, но липсва умисъл за осъществяване на нарушението. Позовавайки се на полученото от А1 потвърдително съобщение, поставило лицето в обективна невъзможност да установи, че плащането не е било своевременно отчетено, СРС е мотивирал заключение за материална незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш.

Решението е правилно по резултата си.

Съдебният акт не е засегнат от отменителното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК.

Съответно на доказателствата и на материалния закон е заключението на съда за неправомерно ангажиране на административнонаказателната отговорност на И. С..

Разпоредбата на чл. 179, ал. 3 ЗДвП предвижда административно наказание „глоба“ за водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП. Нормата на чл. 139, ал. 6 ЗДвП въвежда задължение за водача на пътно превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство. По аргумент от общото правило на чл. 7, ал. 2, вр. с чл. 6 ЗАНН и в отлика от НК, формата на вината на противоправното деяние като елемент от фактическия състав на административното нарушение е без значение за неговата съставомерност, противно на съжденията на районния съд.

По делото е безспорно установено, че наказаното лице е закупило електронна седмична винетка чрез кредитна карта, като е било уведомено за нейната успешна активация от мобилния оператор, чрез който е платена дължимата такса, преди движението на автомобила по път, за който се събира такава. Налице е добросъвестно поведение на водача, обуславящо надлежно изпълнение на вмененото му от закона задължение. Фактът на управление на автомобила след заплащане на изискуемата такса, потвърдено и със съответно съобщение до адресата на задължението, отрича съставомерността на деянието от обективна и субективна страна. Несъмнено, ако винетката не е била платена, водачът не би получил в отговор съобщение за нейната активация. Меродавен за

надлежното изпълнение на задължението по чл. 139, ал. 6 ЗДвП е въпросът кога е извършено плащането, а не кога е отразено в системата на получателя. В този контекст моментът на постъпване на информацията за закупената винетка в системата на АПИ няма важност за преценката на фактическия състав на конкретното нарушение. Забавянето в отразяване на платената такса в системата на НТУ, независимо от причините за това, не би могло да се вмени във вина на водача на МПС, респ. да обоснове привличането му към отговорност.

Изложеното мотивира заключение за незаконосъобразност на оспорения електронен фиш. Достигайки до същия краен извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4295 от 28.11.2025 г. по АНД № 8543/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: